

[Finansministeren.]

gjort sig nogen henest Ulejlighed for nærmere at undersøge de Forhold, der ligger til Grund for denne Formuefremgang. Der er jo ikke her Tale om Indkomst, men der er Tale om Aktiver, hvis Værdi er afhængig af de Konjunkturer, som gælder paa det Tidspunkt, da Formuen opgøres. Lad os tage Obligationskurserne, som naturligvis paa dette Omraade spiller en meget betydelig Rolle. Det er ganske klart, at naar Obligationskurserne stiger, stiger de store Formuer ogsaa, og saa er der nogle Stykker, der vipper over paa den anden Side af Grænsen. Men er det nu Udtryk for en skadelig Udvikling i Samfundet? Forholdet er jo tværtimod det, at stigende Kurser betyder billigere Penge, og man kan for saa vidt tage en Bevægelse i denne Retning netop som et Udtryk for, at Pengene her i Samfundet er blevet billigere. De store Velhavere faar jo ikke mere i Rente af deres Formue af den Grund; skal de købe nye Obligationer, faar de endda tværtimod mindre.

Paa samme Maade stiller det sig med en Række andre af de Værdiansættelser, der her er Tale om. Naar Erhvervslivet har gode Kaar — som det jo har haft det i disse Aar —, naar Erhvervslivet har haft Mulighed for at konsolidere sig, som Tilfældet har været, opspare Reserver, styrke sin Stilling, ja, saa stiger Aktiekurserne, og saa bliver der ogsaa af den Grund flere Millionærer. Hvis Grundværdierne stiger, hvis Ejendoms-skyldvurderingerne stiger, som det er sket i Byerne — det er jo dér, vi finder Millionærerne —, ja, saa er det jo ogsaa Udtryk for en fortsat Udvikling af Samfundet.

Hvis man sætter Obligationskursen i 1927, der er det Aar, der ligger til Grund for Skatteansættelserne for 1928—29 — det er jo det, man tager som Udgangspunkt — til 100, vil man se, at ultimo 1936 var Kursen steget til 107, og der har siden været en yderligere Stigning derudover. Ser man paa Aktierne og sætter Tallet for 1927 til 100, var Indeksen ultimo 1936 114,7; ogsaa her er Udviklingen vel snarest gaaet frem. Det er disse Forhold og andre Værdiforskydninger, som i en meget væsentlig Grad er Aarsag til den Forøgelse i Millionærernes Antal, der har fundet Sted.

Men naturligvis er der ogsaa af den Del af Befolkningen, der er saa gunstigt stillet, og som raader over saa store Dele af Samfundets Midler, foretaget en Opsparing — det vilde være en Skændsel, om det ikke var saaledes. Det er nu engang saadan, at vi i det Samfund, vi har, til en vis Grad maa overlade Sparefunktionen til

disse Kredse, selv om den kollektive Opsparing i vore Dage samtidig spiller en ganske anden Rolle end hidtil. Men der er sparet op i de Kredse, og man kan derfor sige, at den Betragtning, der fra anden Side gøres gældende, af dem, der stadig beklager sig over, at der ingen Kapitaldannelse finder Sted i vort Samfund, at Skatterne plyndrer den mest velstillede Del af Befolkningen og forhindrer den i Kapitaldannelse, heller ikke er rigtig.

Naturligvis har Regeringen i den Periode, der er gaaet, lagt en betydelig forøget Skat paa de mest velstillede i Samfundet. Naturligvis har man sørget for, at den Fremgang i Indtægter, som her er sket, for en væsentlig Del er inddraget til Brug for de offentlige Formaal. Jeg skal i saa Henseende nævne, at selve Skatte-trykket paa Aktieselskaber i Perioden fra 1933 til 1938 er steget med mellem 50 og 60 pCt. De store personlige Indkomster her i Landet betaler jo ogsaa en meget væsentlig Del af den Skat, som indgaar i de offentlige Kasser. Tager man Indkomst-skatterne til Staten og til den fælleskommunale Udligningsfond, er Forholdet det, at de 7 217 Skatteydere, som har en Indkomst paa 20 000 Kr. eller derover, betaler 44 pCt. af den samlede Beskatning til Fælleshusholdningen, saadan som den finder Udtryk i Statskassen og den fælleskommunale Udligningsfond, medens den Del af Befolkningen, hvis skatteansatte Indkomst ligger mellem 800 og 5 000 Kr., betaler 24 pCt. af det samlede Bidrag, og disse Skatteyderses Tal er 1 230 000. Man vil saaledes se, at der er ført en saare demokratisk Skattepolitik under denne Regering.

Det ærede Medlem Hr. Brorsen gjorde nogle Bemærkninger om den udenlandske Gæld og gav Udtryk for sine Bekymringer over de udenlandske Laan, som er optaget i denne Regerings Tid. Det er naturligvis altid godt, naar nogen kommer til bedre Erkendelse. Jeg mener dog, at det ærede Medlem hellere skulde have haft sine Bekymringer levende paa dette Omraade, dengang Venstre havde Regeringen. I de 6—7 Aar, hvori de to sidste Venstre-regeringer har siddet, blev der optaget nye Laan i Udlandet, som i danske Kroner udgjorde et Beløb af 430 Millioner. I de omkring 13 Aar, hvori Socialdemokratiet enten selv eller sammen med de Radikale har forestaaet Regeringen, er der optaget udenlandske Laan til et Beløb af 112 Millioner danske Kroner. Det ærede Medlem vil saaledes se, at hans Parti har en overordentlig fin Rekord paa dette Omraade, og det er